

ANTRACT

de
Alecu
Popovici

Felicitări

Recent, un grup de tinere și tineri și-au susținut examenele de absolvire la regia de teatru, montînd diverse spectacole.

REGIZORUL TEATRU-LUI: ...Felicitări! Bravo, puștiule (puștoaico!)... Al cui elev (elevă) ai fost?... Aaa... A lui X? Am fost colegi! Auzi, nu venea o dată la mișcare scenică. Avea platfus!... La teorie nu-i mergea capul de loc. Plasa gotic în Renaștere. Și își lăsase plete... Oricum te resimți... de influența lui. U-a umplut buzunarele (poșetele) cu „cîrlige” și căutări sterile. Eu de pildă n-am înțeles subiectul. Despre ce e vorba în spectacolul dumitale... Să mă bată Dumnezeu, de cînd cu secretarii ăștia literari teoreticieni, afli despre o mulțime de lucruri din program: poezie arabă, desene japoneze, muzică dodecafonică. Dar subiectul?... Nu, nu ești tu vinovat. Știu. Doar am fost coleg cu profesorul tău. Îi plăteam cîte o bere. Și acum, el e cu spuma și eu cu drojdia. Oricum, felicitări.

UETERANA TEATRU-LUI: Felicitări. Sincere. Nu ca acelea ale Popeștii! Zicea: „ăsta e teatrul Kindergarten”... Dar păcat că faci un teatru atît de crud!... Nu în sensul cruzimii... Crud ca vîrstă... Și e curat naturalism. Desdemona de 22 de ani. Imitarea servilă a realității. Trebuia s-o fi transfigurat puțin! Concepția unui spectacol se coace. Și interpretării trebuie să fie și ei mai copti!

SCENOGRAFUL: Felicitări. Și îți mulțumesc că mai cruțat. Oricum, vînzătorii din talcioc, de la vechituri, au avut mai mult de lucru cu piesa dumitale decît mine... Ha, ha... Bună!

CRONICARUL ZIARULUI LOCAL: (interesîndu-se): E ceva în genul lui Giurchescu? Sau cam ca Penciulescu... Are stofă de Horea Popescu sau e mai mult un Mugur? Nu de alta, dar să știu de unde să-l iau, în studiul meu!

CRONICARUL (DE LA CENTRU): Noroc! Fii practic, că teoretic, scriu eu și te ung șef de generație! Te trag din Brook, sau mai bine direct din Grotowski. Că ăsta e.

PUBLICUL: Copiii din ziua de azi!

AFORISME

de
Constantin
Florescu

Ciudat, unii actori în viață nu trăiesc pe scenă

ANTRACT de S. MASSLER

— Ai văzut „Maria 1714”?
— Da...
— Și?...
— Prefer „Dacia 1300”!

★

Emisiunea „Rampa” la T.V., este programată la ore imposibile, uneori 1a miezul nopții

E oră de noapte tirzie
Și-un somn adînc m-a cuprins.

● Prea tare acest spectacol, nu-l poți înghiți.

● Spectacolul care cade nu face zgomot.

● Actorul poate să cadă de mai multe ori; decade o singură dată.

● Unii actori cresc cu vremea; alții, pur și simplu îmbătrînesc...

● Mai bine actor criticat, decît ignorat.

● Nu toate spectacolele pe care le părăsești, te părăsesc...

● La reușita unui spectacol sufleurii au un cuvînt „greu” de spus; păcat că uneori vor să convingă de acest lucru sala întregă.

Aud prin vis — o melodie: ...„Și Rampa singură s-a stins”!

★

În actualul repertoriu al teatrelor bucureștene întîlnim următoarele titluri: „Cercul morții”, „Dansul morții”, „Moartea ultimului golan”, „Omul care a văzut moartea”, „Don Juan moare ca toți ceilalți”...

Pentru învierea acestui sumbru peisaj teatral propunem să se reia... Invierea!